

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915204500
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915204500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky: Z. R., nar.XX.XX.XXXX, bytom K., V. M.. XXX/XX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom Ružomberok, ul. Madačova č. 7, IČO: 42221340, proti odporkyni: V. R., nar.XX.XX.XXXX, bytom XXX X. M. C., J. M., O. XXX XX Spojené štáty americké, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Františkom Svatúškom, advokátom so sídlom P., X. R. č. XX, o zaplatenie sumy 1.897,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/175/2015-117 zo dňa 03. novembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania predstavujúce súdny poplatok z odvolania v sume 9,39 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 18,76 eur na účet JUDr. Zuzany Baloghovej, advokátky so sídlom K., ul. H. č. X, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 3C/175/2015-117 zo dňa 03.11.2015 odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu 1.146,73 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Navrhovateľke priznal náhradu trov konania titulom súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 23,68 eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 80,85 eur, ktoré jej je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám jej právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Konštatoval, že navrhovateľka (pôvodne odporkyňa) sa v konaní vedenom súdom pod sp. zn. 3C/3/2015 vzájomným návrhom voči odporkyni (pôvodne navrhovateľke) domáhala zaplatenia sumy 1.897,54 eur, ktorú poskytla na základe vzájomnej dohody odporkyňa (správne odporkyni - poznámka odvolacieho súdu), pričom odporkyňa sa zaviazala túto sumu zaplatiť navrhovateľke za podmienky, že bude mať k dispozícii finančné prostriedky, a to na požiadanie navrhovateľky. V exekučnom konaní vedenom súdom pod sp. zn. 3Er/442/2014 získala odporkyňa finančné prostriedky vo výške 23.106,83 eur. Navrhovateľka ústne, resp. elektronicky požiadala odporkyňu o vrátenie požičanej sumy, avšak bezvýsledne, pričom elektronickou výzvou zo dňa 07.06.2015 odporkyňa navrhovateľku vyzvala na úhradu dlžnej sumy. Súd uznesením č. k. 3C/3/2015-120 zo dňa 16.07.2015 vyššie popísaný vzájomný návrh o zaplatenie sumy 1.897,54 eur vylúčil na samostatné konanie. Podľa súdu v tomto konaní uplatňuje navrhovateľka voči odporkyni nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.897,54 eur titulom nevrátených pôžičiek peňazí, ku ktorým malo dôjsť dňa 02.12.2011 vo výške 750,81 eur, dňa 20.12.2012 vo výške 764,76 eur a dňa 05.08.2013 vo výške 381,97 eur. Odporkyňa vzniesla námietku premlčania celého uplatneného nároku navrhovateľky. V tomto prípade dĺžka a začiatok plynutia premlčacej doby vyplývajú z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, to znamená, že premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď

sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo sa mohlo vykonať po prvý raz v prípade jednotlivých pôžičiek, keďže zmluvné strany nedojednali čas vrátenia pôžičky, v nadväznosti na znenie ust. § 563 Občianskeho zákonníka prvého dňa po tom, čo navrhovateľka odporkyňu o vrátenie pôžičiek požiadala. To znamená, navrhovateľka požiadala odporkyňu o vrátenie pôžičiek výzvou zo dňa 08.06.2015 zaslanou jej elektronicky na mailovú adresu R..net <mailto:a@b.c>. Taktiež táto výzva bola zaslaná navrhovateľkou odporkyňi poštou, zásielka bola daná na poštovú prepravu dňa 09.07.2015. Pokiaľ by aj boli pochybnosti o doručení tejto výzvy predchádzajúcimi spôsobmi, nepochybné a preukázateľné je doručenie výzvy na vrátenie pôžičiek na pojednávaní na súde v právnej veci vedenej pod sp. zn. 3C/3/2015 dňa 09.06.2015 formou doručenia vzájomného návrhu, kde bol uplatnený predmetný nárok právnej zástupkyne odporkyne. Teda súd mal preukázané, že navrhovateľka odporkyňu o vrátenie pôžičiek požiadala, sú teda splatné a premlčacia doba je 3-ročná. Pri posudzovaní premlčania však súd vychádzal z toho, že začiatok plynutia premlčacej doby v tomto prípade nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke, pri ktorej nebola dohodnutá splatnosť predmetu pôžičky, kedy bolo možné požiadať o vrátenie pôžičiek prvýkrát. To znamená, u pôžičky zo dňa 02.12.2011 vo výške 750,81 eur premlčacia doba začína plynúť dňom 03.12.2011 a končí dňom 03.12.2014. U pôžičky zo dňa 20.12.2012 vo výške 764,76 eur premlčacia doba začína plynúť 21.12.2012 a končí 21.12.2015 a u pôžičky zo dňa 05.08.2013 vo výške 381,97 eur premlčacia doba začína plynúť 06.08.2013 a končí 06.08.2016. Vzhľadom k tomu, že vzájomný návrh bol súdu doručený dňa 09.06.2015, súd konštatoval, že je uplatnený nárok navrhovateľky premlčaný v časti pôžičky poskytnutej dňa 02.12.2011 vo výške 750,81 eur, ostatné dva nároky na vrátenie pôžičiek premlčané nie sú. Návrh v časti uplatnenej sumy 750,81 eur bolo potrebné zamietnuť vzhľadom k tomu, že uplatnený nárok v tejto časti vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nebolo možné v súdnom konaní navrhovateľke priznať.

V ďalšom sa súd teda zaoberal len oprávnenosťou uplatneného nároku navrhovateľky na vrátenie pôžičky poskytnutej dňa 20.12.2012 vo výške 764,76 eur a dňa 05.08.2013 vo výške 381,97 eur. Navrhovateľka v konaní tvrdila, že zmluvy o pôžičke v týchto dvoch prípadoch boli uzavreté ústnou formou, nakoľko v danom období spolu ešte s odporkyňou pravidelne komunikovali, a to elektronickou formou cez Skype. V rámci tejto komunikácie podľa tvrdenia navrhovateľky odporkyňa ju požiadala o zaslanie peňazí z dôvodu finančnej núdze, pričom navrhovateľka uviedla, že peniaze jej zašle s tým, že odporkyňa ich bude musieť vrátiť, pokiaľ peniaze bude mať, čo odporkyňa akceptovala a následne boli prevedené peniaze navrhovateľkou odporkyňi bankovým prevodom. Prijatie peňazí odporkyňou zo strany navrhovateľky v konaní bolo nesporné, zároveň preukázané bankovými potvrdeniami VÚB banky, a.s. Obrana odporkyne spočívala v jej tvrdení, že sa jednalo o vianočný dar a že k uzavretiu zmluvy o pôžičke nedošlo. Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem iného aj výsluchmi svedkov, a to starej matky účastníčok konania E. P., manželka navrhovateľky H. S., ako aj kolegov navrhovateľky J. J. a H. R.. Súd predovšetkým poukázal, že zo svedeckej výpovede E. P. vyplynulo, že ona nikdy ani sama ani spolu s navrhovateľkou neposielala odporkyňi peňažnú sumu ako vianočný dar s výnimkou 100 USD pre novonarodenú dcéru odporkyne. Zároveň svedkyňa mala vedomosť od navrhovateľky, že došlo k pôžičkám peňazí zo strany navrhovateľky odporkyňi. Ďalej predovšetkým z výpovede manželka navrhovateľky, ale aj kolegu H. R. vyplynulo, že došlo k uzavretiu zmlúv o pôžičke medzi navrhovateľkou a odporkyňou, nakoľko títo boli priamo prítomní pri rozhovoroch navrhovateľky s odporkyňou, kedy došlo k dojednaniu pôžičky cez Skype, to znamená, že došlo k požiadaniu odporkyňou voči navrhovateľke o zaslanie peňazí, pričom zmluvné strany dojednali pôžičku v konkrétnej sume, ktorá bola následne zaslaná bankovým prevodom navrhovateľkou odporkyňi a zároveň dojednali aj skutočnosť, že pôžička bude vrátená, keď sa upraví finančná situácia odporkyne, keď bude mať peniaze. Súd mal za to, že bola preukázaná existencia právnych vzťahov pôžičiek medzi navrhovateľkou a odporkyňou, keďže boli dojednané všetky podstatné náležitosti vrátane záväzku odporkyne vrátiť požičané peniaze navrhovateľke. V tejto súvislosti poukázala navrhovateľka na skutočnosť, že v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom JUDr. Jánom Harvanom, Exekútorský úrad Humenné vedeného pod sp. zn. EX 268/2014 získala navrhovateľka sumu 23.106,83 eur (od odporkyne), keď je nepochybné, že táto suma je dostatočná na vrátenie pôžičiek. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľka obrátila na odporkyňu s výzvou na vrátenie pôžičiek listom zo dňa 08.06.2015. Podľa súdu nárok navrhovateľky na vrátenie pôžičky poskytnutej dňa 20.12.2012 vo výške 764,76 eur a dňa 05.08.2013 vo výške 381,97 eur je oprávnený, nakoľko bola preukázaná existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, pričom odporkyňa doposiaľ tieto svoje dlhy voči navrhovateľke nesplnila. Súd preto návrhu navrhovateľky v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.146,73 eur (1.897,54 eur - 750,81 eur) vyhovel.

K námietke odporkyne, že navrhovateľka v danej veci neunesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania tvrdenia o platnom uzatvorení zmluvy o pôžičke, súd konštatoval, že toto dôkazné bremeno navrhovateľka uniesla, keď boli listinnými dôkazmi preukázané prevody peňazí navrhovateľkou

odporkyňi. Zároveň svedkovia a prítomní pri dojednávani zmluvných vzťahov potvrdili, že došlo k dojednaniu zmluvy o pôžičke, odporkyňa sa zaviazala peniaze navrhovateľke vrátiť. Zároveň svedkyňa E. P. vyvrátila obranu odporkyne, že sa jednalo o vianočný dar zaslaný jej navrhovateľkou spolu so starkou. Súd nezistil ani odporkyňa nepreukázala zaslanie akéhokoľvek peňažného daru v predmetnom období od navrhovateľky, resp. E. P. pre odporkyňu (zasielané vecné dary navrhovateľkou - oblečenie pre dcéru, 100 USD od E. P. pre dcéru odporkyne). Súd zdôraznil, že k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke nie je potrebná písomná zmluva. V tomto súdnom konaní však navrhovateľka uzatvorenie zmlúv o pôžičke preukázala. Čo sa týka výpovedí svedkov E. P. a H. S., považoval za pravdivé, že sú to osoby blízke navrhovateľke, avšak E. P. je tiež osobou blízkou odporkyňi. Práve títo svedkovia, predovšetkým H. S. uviedli skutočnosti relevantné z hľadiska preukázania uzatvorenia zmluvných vzťahov pôžičky medzi navrhovateľkou a odporkyňou. Súd nezistil v ich výpovediach žiadne rozpory, resp. pochybnosti, navyše tieto boli potvrdené svedeckými výpoveďami kolegov navrhovateľky, ktorí či už priamo alebo nepriamo potvrdili dojednanie zmlúv o pôžičkách. Zároveň súd poukázal na povinnosť svedkov vypovedať v konaní pred súdom pravdu a niesť trestné následky podania nepravdivej svedeckej výpovede.

V danom prípade, keďže súd priznal navrhovateľke z uplatnenej sumy 1.897,54 eur sumu vo výške 1.146,73 eur, možno hovoriť len o čiastočnom úspechu navrhovateľky, nakoľko bola úspešná v 60,43 %, naproti tomu odporkyňa bola úspešná v 39,57 %. Súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške rozdielu týchto percentuálnych vyjadrení, t.j. $60,43 \% - 39,57 \% = 20,86 \%$. Pokiaľ teda navrhovateľka uhradila súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 113,50 eur, súd jej priznal titulom súdneho poplatku vo výške 20,86 % zo sumy 113,50 eur, t.j. 23,68 eur. Ďalej jej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v percentuálnom vyjadrení 20,86 % zo sumy 387,60 eur, t.j. vo výške 80,85 eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja účastníci konania.

Odporkyňa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v odvolaní namietala, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že uzavrela s ňou zmluvu o pôžičke, a to ústnou formou, tak podľa nej doposiaľ nepreukázala, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, pretože nepreukázala, že medzi nimi bola dohoda o tom, že jej peniaze požičiava, v akej výške, na akú dobu a nepreukázala ani to, že sa dohodli na ich vrátení. Pretože v danom prípade je na navrhovateľke dôkazné bremeno v preukázaní toho, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a že táto spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti. Podľa odporkyne navrhovateľka v danej veci dôkazné bremeno neunesla a z jej strany ide len o účelovú obranu voči odporkyňi, ktorá si uplatňuje zákonný nárok v inom konaní.

Nadalej tvrdila, že v čase poukázania finančných prostriedkov navrhovateľkou jej ich táto posielala s vyjadrením, že sa jedná o darček v jej prospech. Navrhovateľka sa v rokoch 2011 - 2013 pri pravidelných rozhovoroch s ňou rozprávala o jej finančnej situácii, vedela, že je v zlej finančnej situácii a napriek tomu jej na opakované otázky odpovedala, že dedičské konanie stále nie je ukončené a že sa údajne predlžuje kvôli nevlastnému bratovi účastníčok konania H. V., ktorý ich podľa vyjadrenia navrhovateľky chcel obráť o celé dedičstvo po otcovi. Navrhovateľka jej žalované sumy poukázala v snahe umlčať jej neustále otázky ohľadne ukončenia dedičského konania a vyplatenia dedičského podielu, ktorý by jej uľahčil jej vtedajšiu neľahkú finančnú situáciu.

Podľa odporkyne pokiaľ navrhovateľka nepreukáže, že ju požiadala o poskytnutie pôžičky, že sa dohodli na vrátení peňazí, ktoré jej poslala, mala za to, že nie je možné uveriť tvrdeniam navrhovateľky a ňou navrhovaných svedkov, pretože jediný list, ktorý jej navrhovateľka zaslala, bol až z 08.06.2015 a iná písomná komunikácia (ani len mailová) ohľadom požičania a vrátenia peňazí medzi účastníkmi konania nikdy neprebehla.

Odporkyňa považovala výpoveď svedkov E. P. a H. S., ktorí boli vypočutí v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 3C/3/2015, za tendenčné, účelové a nehodnoverné z dôvodu, že ide o osoby blízke navrhovateľke, pričom títo svedkovia nevedeli potvrdiť uzatvorenie zmluvy o pôžičke medzi navrhovateľkou a ňou, podmienky splácania a podobne a zároveň z výpovede svedkyne E. P. bolo zrejmé, že nemala ani len vedomosť o tom, ako navrhovateľka komunikovala so súrodencami počas dedičského konania a aký postoj mala navrhovateľka k dedičským nárokom svojich súrodencov.

Tvrdila, že o skončení dedičského konania po otcovi sa dozvedela až od tety po tom, čo navrhovateľka predala chatu patriacu do pozostalosti a nadobudla tak pochybnosti o tom, ako by takýto predaj bol možný, ak by dedičské konanie nebolo ukončené. Skontaktovala sa za tým účelom aj s nevlastným bratom H. V., ktorý ju informoval, že dedičské konanie po otcovi je už dlhší čas skončené a že jemu bol

už vyrovnací podiel vyplatený, avšak bol navrhovateľkou upozornený, aby jej o tom nehovoril. Následne ona po splnomocnení právneho zástupcu na Slovensku zistila informácie o stave dedičského konania, právoplatnom osvedčení o dedičstve a výške vyrovnacieho podielu po splatnosti, ktorý jej mal byť navrhovateľkou vyplatený a pristúpila k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie. Odporkyňa poukázala preto na zrejmú rozporuplnosť pri hodnotení výpovede navrhovateľky, ktorá uvádza, že v rokoch 2012 - 2013 poskytovala odporkyni pôžičky v sumách 764,75 eur a 381,97 eur, avšak v tomto období už existovala právoplatným a vykonateľným rozhodnutím priznaná povinnosť navrhovateľky vyplatiť jej vyrovnací podiel vo výške 23.106,83 eur, o ktorej navrhovateľka tvrdí, že si ju jednoducho nevšimla.

Mala za to, že konanie navrhovateľky, bolo jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, keď napriek tomu, že vedela o jej beznádejných podmienkach v USA, zatajila jej, že dedičské konanie po otcovi bolo skončené a že hodnota dedičstva bola pomerne vysoká (23.106,83 eur) s tým, že si myslela, že vzhľadom na jej vzdialenosť od domova a spoločných známych, ako aj na existenčné problémy, ktoré jej neumožňovali venovať sa niečom inému než zabezpečovaniu základných potrieb, sa o tom ona nedozvie. Následne keď sa dozvedela o tom, že dedičské konanie bolo skončené, prerušila navrhovateľka s ňou akýkoľvek kontakt.

Pretože nárok uplatňovaný navrhovateľkou v tomto konaní je účelovou obranou a navrhovateľka nepreukázala, že medzi ňou a odporkyňou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietne v celom rozsahu alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil konajúcemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľka odvolaním napadla výrok, ktorým súd návrh v ostatnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania. Mala za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa navrhovateľky s poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka doba vrátenia pôžičiek nebola dohodnutá presným dátumom, ale bola viazaná na to, že odporkyňa pôžičky vráti, keď bude mať finančné prostriedky. Stanovenie splatnosti pohľadávky navrhovateľky na čas „potom, čo veriteľ o plnenie požiadal“ je preukázané a má oporu vo vykonanom dokazovaní, preto nebolo na mieste prijať právny záver o premlčaní jej predmetnej pohľadávky navrhovateľky voči odporkyni.

Navrhovateľka uviedla, že hoci sa nestotožňuje s argumentáciou súdu, pokiaľ ide o premlčanie aj v prípade, že súd vec takto právne posúdil, mal podľa jej názoru posúdiť námietku premlčania v nadväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podotkla, že odporkyňa okrem vznesenia námietky premlčania neuviedla žiadnu inú obranu v konaní, na žiadne z pojednávaní sa nedostavila tak, ako ani jej právny zástupca, t.j. jej obrana spočívala výlučne na premlčacích dôvodov, avšak ani tieto nejako bližšie neodôvodnila. Mala za to, že konaním odporkyne, ktorá si požičiavala od nej finančné prostriedky a následne v elektronickej komunikácii tvrdila, že išlo o vianočné dary od nej a starej mamy, čo nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Práve naopak, svedkyňa Jana P. (stará matka účastníčok konania) potvrdila, že išlo o pôžičky a že predmetné sumy, ktorých vrátenie je predmetom žaloby, odporkyni neposielala ona samotná, došlo k zneužitiu subjektívneho práva dlžníka (odporkyne) na úkor veriteľa (navrhovateľky). Podľa jej názoru teda námietka premlčania bola vznesená v rozpore s dobrými mravmi. Súd mal preto použiť korektív dobrých mravov a aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o odporkyňou vznesenú námietku premlčania. V súvislosti s uvedeným nesúhlasila s rozhodnutím súdu, aj pokiaľ ide o priznanie trov konania len vo výške 20,86 %. Mala za to, že nárok ňou uplatnený voči odporkyni v tomto súdnom konaní je dôvodný v celom rozsahu, a preto jej mala byť priznaná náhrada trov konania v celom rozsahu.

Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná jej aj náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v prvom rade poukázala na rozpornosť tvrdení odporkyne, keď táto ako odvolací dôvod uvádza neúplné zistenie skutkového stavu, pričom však neuvádza, aké dôkazy, ktoré odporkyňa navrhla, súd nevykonal. Pokiaľ ide o odporkyňou uvádzané tvrdenia, tieto nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Tvrdenia odporkyne o tom, že ju ona mala zavádzať, sú nepravdivé a účelovo prekrúcajú skutočný stav veci. Naopak, bola to odporkyňa, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, ktorá ju sústavne ako sestru žiadala o pôžičky, nakoľko nikdy nikde nepracovala a svoj finančne náročný životný štýl potrebovala nejakým spôsobom financovať. Svedkovia potvrdili skutočnosť, že došlo k pôžičkám peňazí, hodnotenie ich výpovedí zo strany odporkyne je irelevantné, nakoľko svedkovia boli riadne poučení

v zmysle príslušných právnych predpisov a svedkyňa E. P. je dokonca blízkou osobou aj odporkyne, nielen navrhovateľky. Tvrdenia odporkyne ohľadom dedičského konania nie sú pravdivé a pre zistenie skutkového stavu v tomto konaní sú absolútne nepodstatné tak isto, ako argumentácia dobrými mravmi práve zo strany odporkyne.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.) pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel návrhu navrhovateľky na zaplatenie peňažnej sumy 1.897,54 eu z titulu zmluvy o pôžičke sčasti pokiaľ ide o sumu 1.146,73 eur. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa sumy 750,81 eur návrh zamietol a to po tom ako akceptoval námietku premlčania vznesenú odporkyňou.

Rozsudok okresného súdu napadli odvolaním navrhovateľka i odporkyňa.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedli v rámci odvolacieho konania odvolatelia, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci (či došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka a či nárok je premlčaný s poukazom na ust. 101 Občianskeho zákonníka), vykonal dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania. Podľa odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu spĺňa aj kritériá riadne a náležite zdôvodneného rozhodnutia, je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Súd bol dôsledný nielen pri skutkovom, ale aj pri právnom odôvodnení rozhodnutia, všetky dôkazy vykonané v priebehu konania riadne aj v písomnom vyhotovení rozsudku odôvodnil. Uviedol akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s písomným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, v ktorom bola účastníkom daná odpoveď na všetky, pre nich skutkovo, ale i právne významné otázky.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami odvolateľov uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Námietky odporkyne v odvolaní odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Platné uzavretie zmlúv o pôžičke predstavujúce dohodu o poskytnutí peňažnej sumy a dobu vrátenia v danej veci potvrdili svedkovia a listiny (bankové prevody) preukazujúce, že uplatňované sumy boli poukázané na účet odporkyne, čo táto ani nenamietala. Pokiaľ odporkyňa poukazovala na tendenčné, účelové a nehodnoverné výpovede svedkov v konaní sp. zn. 3C/3/2015, tak je potrebné uviesť, že títo v uvedenom konaní (o návrhu odporkyne o zaplatenie sumy 23,106,83 eur) neboli vypočutí k okolnostiam za ktorých boli uzavreté zmluvy o pôžičke. K tomuto boli vypočutí až v predmetnom konaní. Nielen blízki príbuzní navrhovateľky (E. P., stará matka, H. S., manžel) ale aj iné osoby (hlavne svedok H. R.) potvrdili existenciu dohody medzi navrhovateľkou a odporkyňou o požičaní peňazí a dobe jej vrátenia. Za tohto stavu sa dôkazné bremeno presunulo na odporkyňu, ktorá v konaní pred okresným súdom i v odvolaní tvrdila, že poskytnuté finančné prostriedky boli vianočnými darmi. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že jedna z pôžičiek bola poskytovaná 05.08.2013, takže už aj s ohľadom na mesiac, v ktorom k tomuto došlo, nemôže sa jednať o vianočný dar. Okrem toho samotná odporkyňa uznala aj v odvolaní, že mala finančné problémy v r. 2011 - 2013, kedy došlo k uzavretiu sporných zmlúv. Podľa odvolacieho súdu pokiaľ chcela byť odporkyňa v konaní úspešná, mala prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania a na svoje tvrdenia mala označiť dôkazné prostriedky. V uvedenom zmysle ale odporkyňa procesnú povinnosť tvrdenia nesplnila. Je preto nedôvodným jej vytykanie v odvolaní, že súd neúplne zistil skutkový stav pretože nevykonala navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Námietka premlčania, ktorú vzniesla v konaní odporkyňa nemôže byť v žiadnom prípade v rozpore s dobrými mravmi ako tvrdila v odvolaní navrhovateľka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na

rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 148/2004 podľa ktorého dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nemožno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Právny úkon sa prieči dobrým mravom pokiaľ nerešpektuje niektoré zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem základných, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti. V konaní odporkyňou dôvodne vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke však nemožno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Dôvodom nemôže byť ani tvrdenie, že odporkyňa okrem vznesenej námietky premlčania neuviedla žiadnu inú obranu v konaní, teda že jej obrana spočívala výlučne na premlčacích dôvodoch.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľky do výroku o trovách konania, odvolací súd sa stotožnil s priznanou výškou náhrady trov titulom zaplateného súdneho poplatku i titulom právneho zastúpenia, nakoľko správne vychádzal v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p. z čistého úspechu navrhovateľky vo veci t.j. 20,86 % (úspech vo výške 60,43 % v pomere k neúspechu vo výške 39,57 %). Okresný súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania tak, ako si vyčíslila prostredníctvom splnomocneného zástupcu v podaní zo dňa 04.11.2015 (č. I. 108 spisu). Nakoniec navrhovateľka v odvolaní ani nenamietala priznanú náhradu trov konania, avšak žiadala priznať i zvyšné uplatnené trovy (vo výške 79,14 % - poznámka odvolacieho súdu) lebo ňou uplatňovaný nárok nebol priznaný v celom rozsahu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní, ktorého predmetom odvolania bola suma 1.897,54 eur bola úspešná navrhovateľka sčasti a to pokiaľ ide o sumu 1.146,73 eur a pokiaľ ide o sumu 750,81 bola neúspešná. V percentuálnom vyjadrení jej úspech predstavoval 20,86 % (60,43 % - 39,57 %). Navrhovateľke vznikli trovy konania z titulu súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku v sume 45 eur (vyrubeného na základe uznesenia Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/175/2015-136 zo dňa 29.12.2015), ktoré s prihliadnutím na rozsah úspechu 20,86 % predstavuje po zaokrúhlení sumu 9,38 eur. Táto si uplatňovala trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom a to odmenu za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 81,33 eur a režijný paušál 8,58 eur, ktoré boli vyčíslené v súlade s ust. § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Z celkovej sumy 89,91 eur úspech v rozsahu 20,86 % predstavuje po zaokrúhlení sumu 18,76 eur, ktorú odvolací súd zaviazal odporkyňu nahraďiť navrhovateľke na účet jej splnomocnenej zástupkyne (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.